

Шановні батьки!

Сьогодні ми з Вами зустрілись у невимушеній обстановці за круглим столом, щоб трішки пригадати, якими Ви були в дитинстві, що любили, у що грались, яким казочками захоплювались.

Світ дитинства – це неймовірний світ пізнання нового, цікавого, захоплюючого. Дорослий здатен забути що було вчора, та не здатен забути найяскравіші миттєвості свого дитинства. Особисто я ще досі пам'ятаю своє перше новорічне свято ще в ясельній групі, де я була сніжиночкою у ніжно – блакитному платті, добру і лагідну першу виховательку Стеценко Катерину Теофанівну. Дуже добре пам'ятаю, що в дитинстві не любила і не хотіла їсти, спати, проте із задоволенням вслухалась, що розповідає вихователь на заняттях, дуже любила музичні заняття, але найбільше мені подобалось слухати казочки.

Моя мама - теж вихователька, попри нестачу часу все ж знаходила вільні хвилинки, щоб прочитати якусь нову казочку. Отож і уявляла я себе і Попелюшкою, і Червоною Шапчкою, і справжньою красунею – Царівною, і лагідною дідовою дочечкою.

Тема нашого засідання: „Казкотерапія в дитячому садку”

Працюючи з дітьми в дитячому садку, звертається увага на те, що діти стають більш пасивними у спілкуванні з однолітками, більш агресивними. Майже не відчувається з боку дітей емоційного заряду, не відчувається їхньої душі. Чому?

Тому що в сім'ї лише деякі діти чують добру, чарівну матусину пісню, казку чи колісанку. Добре, якщо поруч дитини є бабуся, яка ніжно приголубить, щось цікаве розповість. Решта дітей віддані телевізору і самі собі. В дітей заблокована здатність дивуватись, бажання розпізнавати щось нове. Ці діти замкнуті в собі егоїстичні і роздратовані. Потрібно так дітям розповідати казки, щоб вони могли полюбити їх понад усе, щоб у відповідь на прочитану казку бачити щасливий блиск дитячих очей.

Казка – це образне зображення життєвих реалій. Дії, що відбуваються у казках, можуть трапитись і в реальному житті. За допомогою казкових сюжетів малюки вперше опановують основні життєві принципи, можуть порівняти добрі та погані вчинки. Діти можуть самостійно вирішувати, хто позитивний герой, а хто – негативний. І хоча діти не відразу зможуть це зрозуміти, однак, саме в дошкільні роки вони отримують перші уявлення за допомогою казок.

Казкотерапія більше зорієнтована на дітей дошкільного віку, бо вони ще не здатні оцінити події, які відбуваються в реальному житті та проаналізувати їх для прийняття самостійних рішень. Дошкільники потребують допомоги дорослих.

Під час гри, перевтілюючись у казкового героя, малюк може спокійно розповісти про свої почуття, думки. Саме під час сеансів казкотерапії діти засвоюють необхідні моделі поведінки, учаться реагувати на життєві ситуації, підвищують рівень знань про себе й оточуючих, тому що казки зрозуміліші їм порівняно з поясненням педагогів та батьків.

Що ж таке казкотерапія?

Казкотерапія – це інтегрована діяльність, у якій дії уявної ситуації пов'язані з реальним спілкуванням, що спрямоване на самостійність, активність, творчість, регулювання дитиною власного емоційного стану.

Казкотерапія сприяє розвитку у дошкільників: активності, емоційності. Самостійності, творчості, та зв'язного мовлення.

Казкотерапія – це метод, у якому казкова форма застосовується для інтеграції особистості, розвитку її творчої здібностей, удосконалення взаємодії з навколишнім світом.

Казкотерапія – це не один окремий сеанс, а копітка робота з певною метою яка дає кожній дитині дошкільного віку свободу думок, бажань, дій, почуттів.

Казки сприяють пізнавальному розвитку дітей, виховують моральні почуття, впливають на уявлення особистості дитини, спрямовуючи розвиток бажань і вчинків малюка. Кожна дитина саме з казок дізнається, що добро майже завжди перемагає зло, а негативні герої будуть покарані за свої вчинки.

Казки допомагають дітям і дорослим подолати страхи, невпевненість, допомагають фантазувати, приймати нестандартні рішення та розуміти, що всього можна досягти, якщо є бажання.

Центральний момент казкотерапії — добровільність участі дітей. Тому важливою є мотивація учасників, необхідно знайти адекватний спосіб залучення дітей до казкотерапії. В одному випадку це може бути образний текст, частушки, небилиці; у іншому — розглядання ілюстрацій, відгадування загадок про казкових героїв. Необхідно, щоб кожна дитина могла відчути уважне ставлення з боку дорослого.

Не всі діти відразу розпочинають брати участь у грі. Деякі з них спочатку хочуть поспостерігати з боку за тим, що відбувається, і лише згодом у них виникає бажання самим брати участь у цікавому видовищі.

З урахуванням індивідуальних особливостей дітей слід починати казкотерапію з тими, хто швидше відгукується на запрошення дорослого; при цьому доцільно додатково мотивувати на залучення до гри решти дітей. Від ступеня психологічного комфорту учасників безпосередньо залежать їх активність, глибина емоційної активності.

Казкотерапія проводиться в підгрупах. Склад кожної з них не повинен перевищувати 12 дітей. Оптимальна кількість учасників – 8 – 10 дітей. Як свідчить практика, саме в цьому діапазоні ефекти групової казкотерапії можуть виявлятися особливо яскраво.

Участь в іграх дошкільників із різними рисами вдачі, рівнем розвитку спрямовує проведення казкотерапії у рівному тоні. Разом із тим у групі не повинно бути більше однієї гіперактивної, дратівливої, схильної до рухового неспокою дитини.

Бажано, щоб до складу кожної підгрупи входили діти, здатні ефективно встановлювати контакти з оточуючими, правильно розрізняти їхні емоційні стани, а також такі, які вміють передати характер казкового героя в русі, міміці та мовленні. Такі діти не тільки можуть захопити інших власним артистизмом, але і разом із дорослим надають допомогу одноліткам, які зазнають труднощів у вираженні міміки, рухів; передають іншим дітям свої комунікативні вміння на підсвідомому рівні.

Найзручніше місце для проведення казкотерапії - окреме, невелике за розмірами, добре освітлене приміщення (кімната казки, психологічного розвантаження)

Кімната повинна бути по можливості звільнена від зайвих меблів, знадобляться лише стільчики для групи дітей і стілець для ведучого, м'який килим у центрі кімнати, підставка для програвача або музичного центру. Не повинно бути зайвих предметів, атрибутів, що відволікають увагу дітей. Бажано, щоб кімната знаходилася подалі від музичної та фізкультурної зал, а також приміщень господарського і побутового обслуговування, що дасть можливість працювати з дітьми у зручних умовах.

Казкотерапію досить проводити один раз на тиждень. У молодшій і середній групі тривалість казкотерапії — 15—20 хвилин. У старшому дошкільному віці тривалість сеансу казкотерапії може досягати 15-30 хвилин.

Якщо у дошкільників виникає відчуття втоми, дорослому слід припинити проведення казкотерапії, перевівши увагу дітей на інший вид діяльності: виліпити з пластиліну фігурки героїв, зробити малюнки до найяскравіших епізодів казки, погратися.

Отже підсумуємо основні види казок:

1. **Народні казки** — це казки різних народів світу відомі всім із дитинства. Вони дуже важливі для дітей. Необхідно читати українські народні казки і казки інших народів, оскільки діти засвоюють із них не тільки моральні цінності, у них формується дружнє ставлення до інших народів, національностей. Ці самі казки дозволяють дитині дізнатися особливості побуту і культури інших народів.

„Сивка – бурка”, „Заєць – хвалько”, „Фініст – ясний сокіл”, „Снігова королева” і т.д.

2. **Казки про тварин:**

„Солом'яний бичок”, „Котик і півник”, „Про козу дерезу”, „Рукавичка”, „Колобок”, „Лисичка – сестричка і вовк – панібрат”.

3. **Чарівні казки:**

„Івасик Телесик”, „Кривенька качечка”, „Царівна – жаба”, „Котигорошко”, „Яйце – райце”, „Ох”, „Залізний вовк” і т.д.

4. **Соціально – побутові казки** – казки, де зображене життя та побут людей:

„Ріпка”, „Три бажання”, „Про правду і кривду”, „Вчений вовк”, „Як баба чорта дурила” і т.д.

5. **Авторські казки** складають казкотерапевти, батьки або вихователі залежно від того, у чому необхідно допомогти дитині, які проблеми необхідно розв'язати, яких навичок набути.

Я також автор двох таких казочок. Це – „Зелена казочка” та „Кольорова казочка”.

Минулий рік наш д/с працював над вдосконаленням технік малювання, утворення кольорів і в допомогу дітям я склала такі казочки (зачитую).

Практичний тур

1. – Може хтось із Вас коли – не будь складав казочки своїм діткам? Давайте спробуємо. А щоб Вам легше і цікавіше було складати невеличку казочку, розділитесь на команди. Як правило, кожна команда повинна мати свою назву, а яку саме – оберіть Ви (показую картинки із зображенням казкових героїв чистою стороною – батьки обирають).

Отже, команди мають свої назви, емблеми (роздаю).

А про якого казкового героя Ви будете складати нові казочки, оберіть самі.

За правильне і вчасне виконання завдання кожна команда нагороджується фішкою сонечком.

2. – Слідуючим завданням для Вас, шановні батьки, буде назвати назву казки за ілюстрацією.

За правильне і вчасне виконання завдання кожен учасник команди нагороджується фішкою сонечком.

3. – Гра „Відтвори послідовність дій у казці” (батьки заповнюють картки з відомими казками).

4. – Слідуючим завданням буде Ваша творчість. Ви повинні якомога швидше намалювати казкового героя на пузирі і назвати, з якої він казки.

5. – А зараз трішечки подумаємо. Є дуже багато цікавих казочок загадок. Я запропоную Вам декілька, а Ви відгадайте. Є казочка легша і тяжча. Пропоную батькам витягнути картки з цифрами казочок. 1 – легша, 2 – тяжча. Правильні відповіді заохочую фішками сонечками.

6 – А тепер давайте перевіримо, як Ви знаєте зміст найвідоміших казочок (зачитую казочки з переплутаним сюжетом) .

„Ріпка” з „Колобок”

„Рукавичка” з „Коза – дереза”

„Солом’яний бичок” з „Івасик телесик”

„Кривенька качечка” з „Казка про котика та півника”

Правильні відповіді заохочую фішками сонечками.

7. – В кінці нашого засідання давайте відчуємо себе дітьми і розіграємо казку „Ріпка”.

Роздача анкет.

Про вовка, козу та капусту.

Жили – були дід та баба. Змайстрував дід човна. Одного разу заходилася баба варити борщ і побачила, що немає капусти. От вона і каже до діда:

„Попливи, діду, на човні на базар, та купи капусти.” Поплив дід на базар на човні, в якому було тільки два місця. На базарі дід купив капусту, козу, щоб було кого пасти, і вовка, щоб охороняв козу.

Прийшов дід до берега та й задумався: „Як же мені дістатись додому, коли в човні тільки два місця?” Якщо залишити на березі козу з капустою, а самому пливати з вовком, то коза з’їсть капусту. Якщо ж залишити вовка і козу на березі, то вовк з’їсть козу.

Допоможіть розв’язати цю загадку, щоб всі залишились цілі, а капуста не з’їдена.

Відповідь. З самого початку всі на правому березі. Дід бере в човен козу і перевозить на лівий беріг. На правому березі залишається вовк і капуста. Потім дід забирає капусту на лівий беріг. На лівому березі є капуста і коза. Після цього дід забирає з лівого берега козу до вовка на правий беріг. З правого берега забирає вовка і перевозить на лівий беріг до капусти. Баба бере і прив’язує вовка. Потім дід перевозить козу на лівий беріг.